

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Parallelia Geographiae Veteris Et Novae

Parallelia Geographica Italiae Veteris Et Novae

Briet, Philippe

Parisiis, 1649

Sect. 1. Historica huius ditionis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13120

SECT. I. Historica huius ditionis.

NVM. 1. NOMEN accepit à primaria urbe huius Regionis. Fuit autem Vicariatus S. Sedis, & Marchionatus. Sed à Friderico III. Imperatore Bosco Dux creatus est Mutinæ & Reginij, circà anno 1470. FRINIANA ditio unde dicta sit, ignoro. De GRAFINIA dicemus in Hetruriâ.

NVM. 2. QVANTITAS. Longitudo attenditur à Ripolâ in limite Pontremoliensi ad Finale oppidum 64. Mil. pass. leucarum nostrâtrium 32. Germanicarum 16. Latitudo verò à Fossâ vulgo Parmegiana ad Valicum inferius, *Valico di sotto*, in limite Carferonianæ vnius gradus cum 10. minutis, hoc est 70. Mil. pass. leucarum Francicarum 35. Germanicarum 17. cum dimidia.

NVM. 3. QVALITAS diuersa est secundum regiones diuersas. *Mutinensis ager*, frumento & orizâ abundat, ac variis leguminibus. Hinc quoque vinum exquisitum deportatur Tribianum dictum.

Rhegiensis ager, parùm salubris iudicatur, & grauioris cæli: vi-num ramen eius laudatur in primis, dat etiam aliquid frumenti, & fructus exquisitos, & sues pinguissimos.

Principatus Carpensis, & *Corregianus ager*, pascuis abundant, armentisque & pecore diuites sunt.

Frinianus ager, vino abundat, & in vallibus pecoris plurimum, & armentorum alit; habet quoque fodinas aliquas ferri.

Carfinianus ager pecore, & armento celebratur ob valles montesque compascuos. Hic quoque ferri metallicæ celebres, vnde sibi Dux multum pecunia conficit.

NVM. 4. MORES. *Rhegienses* parum cauti & prouidi iudicantur: *Bœotum in patriâ crassoque sub aere nati*. *Mutinenses* bellicosi in primis, & in Principem suum fidissimi. Ad magna gerenda nati esse videntur, cauti, solertes, industrij. Incolæ *Frinianæ* & *Carfinianæ* pascendis gregibus vacant & armentis. Quidam ex iis quotannis vrsum tributi nomine olim *Mutinam* deducebant, vnde nata parœmia de *Vrsō Mutinensi*.

NVM. 5. ORIGO. Historiam Principum Atestinorum scripsit Ioan. Bapt. Pigna, ex quo pauca decerpemus. Nobilissimam esse hanc familiam arguunt, quod ab eâ extitisse certum sit plurimas

Parall. Geogr. Tom. II.

NNnn

tam in Italiâ, quâm extra Italiam familias. Ferunt enim indenatas Brunsuicensem, Luneburgensem, & alias: item hanc affinitatem attingere præcipuos orbis Christiani Principes. Quomodo autem Mutinensis & Rheiensi ditiones in hanc familiam transierint paucis accipe. Eius dominatum primus dicitur tenuisse, ut omittam fabulosa, Opizo, seu *Obizzo* Atestinus Raynaldi Ferriensis Marchionis filius, cámque ditionem accepisse à Mutinensis 1289. Anno deinde 1313. Franciscus Picus Mirandulanus Vicarius Mutinæ constitutus est ab Henrico VII. postea à Tyrannis Mantuanis occupata est Mutina, & ab iisdem seruata ad annum 1327. Anno autem 1331. Manfredus Pius à Joanne Bohemiz Rege institutus, hîc Principis nomen assumpsit, qui illam Opizioni secundo Ferrariæ Marchioni concessit an. 1336. ex quo tempore hæc ditio in familiâ Atestinâ mansit usque ad annum 1510, quando Iulius II. Pontifex urbem cepit, cámque Maximiliano Imperatori cessit, à quo vendita est Leoni X. decem millibus aureorum. Demùm anno 1527. dum Clemens ob sideretur in mole Hadriani, ab Alphonso I. Atestino Duce Ferrariæ recuperata est. Alphonso I. successit Hercules, cuius liberi cùm sine prole obiissent, recurrendum fuit ad prolem Alphonsi III. ex Laurâ Ferratiensi humili loco nata geniti, quam plerique concubinam dixerunt, ut mox videbis in stemmate.

CARPORVM PRINCIPATVS diu hæsit in nobilissimâ Picorum familiâ, sed Gilbertus bonam illius partem Herculi I. Duci Ferriensi cessit, reliqua pars quæ Alberto II. remanserat, donata est à Carolo V. Duci Ferrariensi.

NVM. 6. PRINCIPES MVTINENSES non proferentur à nobis, qui Alphonsum primum Atestinum præcesserunt, quia minus ad rem nostram faciunt: eius Alphonsi prosapia sic se habet.

A L-	Ex Lu- cretiâ PHON- SVS PRIMVS	HERCV- LES II. Dvx IV. ex Renatâ filiâ Alexâ-	ALPHONSVS II. Dvx V. qui sine liberis obiit, licet tres vxores duxisset. LUDOVICVS Cardinalis. ANNA vxor Francisci Lotha- ringi, Ducis Guijsij. LVCRETIA, quæ nupsit Duci Vrbinati.

ATES.	dri VI.	HIPPOLYTUS Cardinalis.
	Summi	FRANCISCVS ALEXANDER.
	Pontif.	Secundum aliquos FRIDERICVS.
TI-		D. CÆ
NVS	Ex Lau- râ	AL- PHON-
D V X	phon	SAR A- TESTINVS
T E R ²	Fer- ra- riensi	Dvx VI. ex Annâ Virginîâ filia M. Cosmi
TIVS		ALPHON SINVS.
		Dvx IV. Dvx VII. qui nunc re- rum potitur.
		LUDOVICVS Imperator Venetarum copiarum.
		HIPPOLYTUS Prior Me- litensis.

NVM. 7. POLITIA. Quamquam hic Princeps ex vno pendeat Imperatore, viuit tamen propemodum in clientelâ Regis Hispaniae, à quo recipit nomine pensionis 12. aureorum millia; habet & ab illo turmam equitum Cataphractorum in Regno Neapolitano, & torquem Velleris aurei gestat. Pendet à Duce Mantuano ob Bresselum *Brexello* in agro Rheiensi, & à summo Pontifice ob possessiones in Ducatu Ferrarensi, & Romandiola: sed quod ad Pontificis ditionem attinet potest educere 15. millia modiorum salis ex Salinis Comaclinis sine ullis vestigalibus, aut portoriis.

Iam verò quotannis recipere dicitur supra quadraginta aureorum millia. Certè ex Ferrariæ & Romandiola possessionibus conficit ducenta libraturum millia, ex Dominio Corregiano 40. millia aureorum ut alia taceam. Ideoque Princeps ille ditissimus esset, si omnia sua nomina dissoluisset: nam grandi ære alieno premitur, scilicet octingentes mille aureorum, ex quibus sedecim millia debet Genuensibus, quorum versuram quotannis magna pensione dissoluit.

Quoad vires spectat poterat educere olim 24. peditum millia, equitum duodecim; nunc vix duodecim peditum millia, equites mille quingentos scribere potest. Absit enim ut credam quod scripsit scriptor recens, eum educere posse 30. millia, & ex iis 20. millia ex Carferonianâ.

Eius Principis aula nobilissima est: Prætorianos habet 50. Heluetios hastatos, 50. equites leuioris armaturæ Tribus Iudicibus summum ius reddit subditis suis. Pendent ab eo nobilissimæ familiæ,

NNNN ij

SECTIO II. *Descriptio Geographica ditionis Mutinensis.*

NVM. I. *Ducatus Mutinensis, le Modenois.*

V R-

MUTINA: *Modena*, nobis *Modene*, in viâ Æmiliâ, non tamen eodem planè loco quo antiqua, nam visuntur ad hanc Antiquæ rudera iuxta Nouam; à Gothis & Longobardis Vetus euersa est, restituta Noua Longobardis ex Italiâ exterminatis: libera fuit ciuitas, & bella maxima cum Bononiensibus gessit. Sita est inter fluvios *Secchia*, & *Panaro*, ad incile quo uterque committitur, dictum *Mutinense*.

B E S

Bastia: *Bastia*, quam ambit incile *Mutinense*.
Bonus portus, vel Bonportus: *Bonporto*, ubi incile *Mutinense* necatur *Panaro*, traiectus euntibus Bononiâ Mirandulam: in ditione *Rangonum* est.

D V-

Nonantula: *Nonantula*, muris firmissimis munita, sed Sanctorum reliquiis potentius instructa: hic quondam nobile cœnobium. Fuit olim ditionis *Bononiensis*, postea *Vrbinatis*, denique *Mutinensis*.

C A-

MARZALIA: *Marzaglia*, in viâ Æmiliâ ad Seciæ Fl. ripam.

T V S

HERBERIA, aliter Ruberia: *Rubiera*, seu *Ruiera*, quam aliqui sic dictam volunt quasi *Riperia*; vrbs permunita, & vallata firmissimis propugnaculis: patria fuit Antonij Codri viri doctissimi, qui suum epitaphium scripsit: *Codrus eram*, &c.

M V-

SCANDIANVM: *Scandiano*, perlautum oppidum Leandro, Marchionatus caput viginti milium nummorum annui reditus.

Turricula: *Torricella*, non in honestum oppidum Leandro.

Casalium Magnum: *Casale Grande*.

Formiginis: *Formigine*, patria Andreæ Formigenæ maximi Architecti.